

prima instanță: V. Ciuntu
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, V. Efros

dosarul nr. 2ra-1220/17

ÎNCHEIERE

28 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ion Golban,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ion Golban împotriva Lidiei Golban cu privire la încasarea datoriei, repararea prejudiciului moral și recunoașterea valabilității contractului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Lidia Golban, casată hotărârea Judecătorei Criuleni din 25 octombrie 2016 și emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 05 septembrie 2016, Ion Golban a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Golban cu privire la încasarea datoriei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prestează servicii contra plată de lucrări sezoniere, arat, semănat și cultivat cu tehnica agricolă personală.

Menționează că, în anul 2010, la solicitarea pârâtei, Lidia Golban i-a prestat serviciul de arat, însă plata pentru această lucrare nu i-a fost achitată, motivându-i că o va achita când se va întoarce soțul de peste hotare.

Afirmă că, în anul 2011, a prestat pârâtei serviciul de semănat, care i-a achitat în luna iunie 2011 doar o parte din costul serviciului, suma restantă constituind 890 lei.

Relevă că, ulterior, în luna noiembrie 2011, a prestat pârâtei serviciul de arat, iar în luna aprilie 2012 - serviciul de semănat, pentru care, la fel, nu i-au fost achitate costul lucrărilor.

Astfel, susține că, pârâta înregistrează o datorie în sumă de 4 690 lei pentru serviciile prestate.

Afirmă că, a încheiat cu Lidia Golban un contract verbal cu privire la prestarea unui serviciu, exprimându-și voința comună referitor la prețul și volumul lucrărilor, însă, aceasta refuză să achite costul serviciilor prestate.

Declară că, la data de 20 februarie 2016 și 02 martie 2016, s-a adresat la Inspectoratul de Poliție Criuleni cu o cerere, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtei a datoriei în sumă de 4 690 lei, însă prin răspunsul din 29 februarie 2016 și 09 martie 2016, a fost informat că fapta nu întrunește elementele constitutive ale contravenției sau ale infracțiunii și urmează să se adreseze în instanța de judecată.

Solicită încasarea din contul pârâtei a datoriei în sumă de 4 690 lei, a sumei de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral și a cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul și-a concretizat cerințele solicitând recunoașterea valabilității contractului încheiat în mod verbal cu Lidia Golban și încasarea din contul pârâtei a datoriei în sumă de 4 690 lei, a sumei de 5 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 25 octombrie 2016, a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate din contul Lidiei Golban în beneficiul lui Ion Golban suma de 4 690 lei, cu titlu de datorie, suma de 1 000 lei, cu titlu de prejudiciul moral și taxa de stat în mărime de 250 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță admitând cerința cu privire la încasarea sumei datorate, și-a argumentat concluzia prin faptul că, în anii 2010-2012, între părți a fost încheiat un act juridic în mod verbal, în baza căruia reclamantul a prestat pârâtei servicii cu tractorul la aratul și semănatul pământului acesteia, dar pârâta i-a achita parțial pentru serviciile prestate, iar conform prevederilor art. 209 alin. (1) și (2) din Codul civil, actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică, iar forma este o condiție de valabilitate a actului juridic numai în cazurile expres prevăzute de lege, or, conform prevederilor art. 209 alin. (1) din Cod, actul juridic pentru care legea sau acordul părților nu stabilește forma scrisă sau autentică, poate fi încheiat verbal, totodată, prevederile art. 970 alin. (1) și (2) din Codul civil nu prevede ca contractul de prestări servicii urmează a fi încheiat în scris, mai mult ca atât, plata pentru serviciile se efectuează după prestarea serviciilor, făcând trimitere la prevederile art. 971 alin. (1) din Codul civil.

Prima instanță, admitând parțial cerința cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat, și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul nu este angajat în câmpul muncii, întreținându-și familia din sursele bănești pe care le câștigă din serviciile agricole acordate cetățenilor, iar pârâta, prin acțiunile sale l-a lăsat fără o parte din venit, cauzându-i, astfel, un prejudiciu moral, care poate fi recuperat prin echivalent bănesc în sumă de 1 000 lei, iar suma solicitată de către reclamant este exagerat de mare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017 a fost admis apelul declarat de către Lidia Golban, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă acțiunea.

Respingând cerințele cu privire la recunoașterea valabilității contractului încheiat în mod verbal și încasarea datoriei ca tardive, instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, Ion Golban a efectuat ultimele lucrări agricole în luna aprilie 2012, prin urmare, din acel moment a început să curgă termenul de

prescripție, întrucât de atunci i s-ar fi încălcat pretinsul drept de a fi remunerat pentru serviciul prestat, iar careva motive justificate de repunere a cerințelor în termen nu au fost invocate.

De asemenea, instanța de apel, respingând ca neîntemeiată cerința cu privire la repararea prejudiciului moral și-a argumentat concluzia prin faptul că, Ion Golban nu a prezentat careva probe, care să confirme existența unui presupus prejudiciu moral cauzat de către Lidia Golban, făcând trimitere la prevederile art. 1422 alin. (1) din Codul civil.

La data de 22 aprilie 2017, Ion Golban a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, și anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea.

Menționează că, prima instanță corect a aplicat normele de drept material și procedural, iar instanța de apel eronat s-a bazat pe prevederile art. 267 alin. (1) și art. 271 din Codul civil, concluzionând că, a fost omis termenul de prescripție, deoarece conform prevederilor art. 272 alin. (1) din Codul civil, termenul de prescripție extensivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune, respectiv, dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Invocă că, despre intenția intimitei de a nu-i achita datoria a aflat în anul 2016, atunci, când la solicitarea de a-i achita costul serviciilor prestate, aceasta i-a refuzat categoric, ulterior, în acest sens, s-a adresat și organelor de drept.

Sușține că, cauza urmează a fi trimisă spre rejudecare în instanța de apel, pentru audierea unui martor, care ar confirma faptul că, în anul 2016, Lidia Golban i-a declarat că nu-i va achita datoria.

Afirmă că, prin audierile efectuate de către colaboratorul Inspectoratului de Poliție Criuleni, se confirmă cu certitudine că, intimata recunoaște datoria și nu are intenția de a o achita, mai mult ca atât, aceasta a dus instanța de judecată în eroare, având ca scop eschivarea de la executarea obligației de plată, însă el este invalid și muncește din greu pentru a supravețui.

Prin referința depusă la data de 29 mai 2017 Lidia Golban a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Ion Golban nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Ion Golban, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ion Golban ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ion Golban se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă

Ion Druță

Mariana Pitic